

Az igazságosabb elosztásért...

Ezentúl nyilvánosságra hozzák, hogy kik kapják az új lakásokat Szegeden

Öt évvel ezelőtt kezdődtek meg a nagyobb arányú lakásépítkezések Szegeden és az építkezések üteme ma sem lanyhul.

Mintegy hét-nyolcszáz lakással gyarapodik idén is a város, ha összegezzük az állami bérházépítkezést, a szövetkezeti lakásépítkezést, az emeletraépítkezést, az OTP újszegedi társasházépítési akciója és az egyéni családi ház építkezések során készülő lakásokat.

Mindez azonban még kevés és a lakásigénylők száma nem csökken.

Ennek okai többek között az, hogy Szeged vonzóereje növekszik. A faluról is áramlottak a városba, a megye székhelyének áthelyezése még erősítette e folyamatot, annak ellenére, hogy

Csongrád megye tanácsa saját keretéből igyekszik kielégíteni az áthelyezett szervek dolgozóinak lakásigényeit.

A megoldás módja az építkezések gyorsítása, ezért a városi tanács most a megyei és a városi pártbizottság támogatásával azt kéri, hogy a következő években

emeljék az állami lakásépítkezések keretszámait Szegeden.

Több probléma jelentkezik az állam építette lakások helyes elosztásánál is. Előve nehezíti a helyzetet, hogy

az ötéves tervben Szegeden megépülő állami lakások 71 százalékát a lakásszövetkezetek kapják.

A megmaradt 29 százalékból kell kielégíteni a lebontandó régi házak lakóinak igényét és csak a fennmaradó lakásokat oszthatja szét a tanács.

Derülendő becsülések szerint sem jut harminc-nyolcvan lakásnál több évente az igénylőknek a közvetlen állami lakásépítési keretből, érthető, hogy azok helyes elosztása sok gondot okoz az illetékeseknek és nem megy zökkenő nélkül. A Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság egyik legutóbbi vizsgálata során ellenőrizték a lakáselosztás menetét. Komoly hibákra nem találtak ugyan,

de azért javasolták, hogy változtassanak az eddigi gyakorlaton.

A tanács végrehajtó bizottsága most dolgozza ki a lakáselosztás újabb módjait. Szó van arról, hogy

ismét decentralizálják a lakásosztást. Most jelenleg összevontan, egész városra kiterjedő hatállyal dolgozik a lakásosztási bizottság hivatal. Valószínűleg a jövőben visszadják a kerületi tanácsoknak ezt a hatáskört.

Kormányhatározat szerint az új lakások hetven százalékát fizikai, és a termelői közvetlenül irányító műszaki dolgozóknak kell juttatni. Szegeden a lakásokat általában a határozatoknak megfelelően osztották szét. A végrehajtó bizottság meghatározta, hogy az állami keretből melyik üzem hány lakást kap.

Az üzemek, intézmények pedig kijelölték, hogy kiknek adják a vállalatnak biztosított lakásokat.

Most a végrehajtó bizottság felhívja az üzemeket, az új lakásra javasoltak névsorát fűgessék ki, hogy mindeki elmondhassa véleményét a döntésről. Az egyik szegedi üzemben már eddig is helyes módszert alkalmaztak: a legsúlyosabb helyzetbe lévő lakásigénylők maguk is összeültek s miután a helyszínen megismerkedtek egymás körülményeivel, maguk döntöttek el, hogy ki van a legrosszabb helyzetben. Ezt a módszert is figyelembe ajánlja a végrehajtó bizottság a vállalatoknak.

Bizonyos számú új lakásnál magának a tanácsnak is van bérleltetési jogköre. Ezentúl

az ilyen lakásokra vonatkozó határozatokat is nyilvánosságra hozzák.

A lakásosztási bizottság hivatalban kifüggesztik, hogy kik kaptak közvetlenül új lakást a tanácsoktól.

Ez a gyakorlat egyébként nem új Magyarországon. Miskolcban már sikerrel alkalmazták. A lakásosztás nyilvánosabbá tételétől azt remélik, hogy az új lakások elosztása helyesebb, jobb lesz. Valóban a legjobban rászorulóknak kapják meg a lakásokat, s kevesebb lesz a mendemonda is, amely olykor a lakásosztáshoz fűződik a városban.

A munkásszállás ne csak otthon, hanem a művelődés kapuja is legyen

Politikai iskolák — Író-munkás találkozók — Irodalmi estek Filmvetítések

Régóta hangoztatjuk: az üzemi kulturális munkának is a szakszervezeti tevékenység részévé kell válnia. A szakszervezeti bizottságoknak a termelés, a munkaszellem problémáit mellett a kulturális élet kérdéseivel is foglalkozniuk kell. Mindezt régóta tudjuk, mégis kevés helyen jutottak el ennek megvalósulásáig. A szegedi üzemek közül jóformán csak a textilüzemek és ruhások tartoznak a kevesek közé. Más iparágakban, ahogy mondani szokták, nehezen ereszt gyökeret és nehezen terebélyesedik a kulturális tevékenység. Az éptőipariak meg is indokolják, hogy miért nehez szakma az övéké a kulturális munka szempontjából: ahány építkezés, annyi felé dolgoznak az emberek.

Sok a faluról jött fiatal

E nehéz szakma szakszervezeti tisztségviselőivel beszélgettünk a minap a politikai, kulturális nevelés kihasználási lehetőségeiről. Először a munkásszállásokon, ahol a faluról városba került dolgozók problémáit emelték fel. A Csongrád Megyei Éptőipari Vállalatnak hat munkásszállása van a megyében, 542 férőhellyel. Ezek közül három Szegeden van, a Nádor és a Kelemen utcában, valamint a Kossuth Lajos sugárúton. A szegedi munkásszállásokon 451 dolgozónak van helye.

— Sok a faluról jött fiatal — mondják. — Az ő nevelésük politikai kérdés. Rá kell vezetni őket a kulturális útra, megkedvelni velük a jó filmeket, színdarabokat: ez fontos feladatunk.

E szűkszavú nevelési program, amelyet néhány szakszervezeti tisztségviselő fogalmazott meg, sok feladatot ró az üzemi bizottságra és a szakszervezeti vezetőszerkeztre is. Az Éptő- és Faipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád Megyei Bizottsága az egész megyére kiterjedő programot állított össze. Ezt az intézkedési tervet már megvitatta a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa is. Egyik a másik szerv is megállapította: még ott is, ahol viszonylag eredményes a szállások kulturális nevelése, tovább kell haladni.

Kisebbségi szállások, kisebb lehetőségek

Nem elég az, hogy például a Kossuth Lajos sugárúti munkásszálló vetekszik a legmodernebb fővárosi, vagy bányavidéki munkásszállókkal. S az sem elég, hogy itt tartanak politikai, irodalmi előadásokat, operett- és magyarázó-esteket. Jó dolog az, hogy itt van szép könyvtár, olvashatnak szaklapokat, folyóiratokat. Mindezt nem elég, mert a kisebb szállásokon kevesebb van meg a művelődési lehetősége. Nos, ezen akarnak segíteni a most kidolgozott intézkedési terv megvalósításával.

Enyhül az influenzazajrárvány Szegeden

Eddig több mint húszezer embert kezeltek a körzeti orvosi rendelőekben

Az országos méreteket öltő influenzazajrárvány még február közepe táján kezdődött, s Szegeden február 28-ára érte el a csúcspontját. Ekkor a vasárnapi orvosi ügyeleten egyetlen nap alatt 120 influenzás megbetegedést jelentettek. Március első napjaiban hasonló nagy számban jelentkeztek a betegek, a város csaknem valamennyi körzeti orvosi rendelőjében. Egy-egy rendelőben átlagosan naponta 100—110 ember vett részt, s ezenkívül az orvosok a házi ápolókkal együttesen alig győzték az otthoni betegek ellátását.

A rendelőintézet időben felkészült a járványra, s bár a 31 körzeti orvosból öt megbetegedett, mégis általában sikeresen oldották meg eddig az orvosokra háruló nagy feladatot. Több körzeti rendelőt összevontanak, másutt újabb asszisztensek, ápolók beállításával segítettek az influenzás betegek ellátását. Megerősítették a Párizsi körüli vasárnapi éjszakai ügyeletet is, több vasárnap például a szokásos egy autó helyett

kettő, vagy három vitte az orvosokat a betegekhez. S az ugyancsak megszokott egy ügyeletet orvos helyett három állt állandóan szolgálatban.

A város lakosságának egyharmada esett a járványon

Az influenza eddigi lefolyását igen sok körülményt figyelt meg, sok adatot gyűjtött össze a Közegészségügyi és Járványügyi Állomás. A körzeti orvosi rendelőkből, valamint az iskolákból, nagyobb üzemekből szinte naponta kaptak és kaptak a jelentéseket a hiányzók számáról, valamint a betegség lefolyásáról. Így megállapították, hogy eddig Szegeden több mint húszezer embert kezeltek influenzával. Az erősebb szervezetűeket is beleszámítva, akik nem jelentkeztek az orvosnál, körülbelül a város lakosságának egyharmada esett át eddig a járványon.

Az influenzazajrárvány alatt természetesen igen megemelkedett a hiányzások száma, az iskolákban, üzemekben, intézményekben. Az iskolákban szokásos havi megbetegedések két százaléka helyett a tanulók 15 százaléka hiányzott, s az üzemekben is csaknem hasonló volt a helyzet.

Kísérleti védőoltások

A Közegészségügyi és Járványügyi Állomás az előreljelt influenzazajrárványra úgy próbált felkészülni, hogy már a járvány jelentkezése előtt több szegedi nagyüzemben mintegy 2300 embert influenza elleni védőoltásban részesített. Ez a védőoltás azonban még kísérleti jellegű, s mivel a járvány sem fejeződött be, még nem tudnak teljes ké-

pet adni eredményességéről. Annyi azonban már eddig is megállapítható, hogy a beoltott emberek nagy részénél az influenza sokkal enyhébb lefolyású volt, mint akiket nem oltottak be, vagy pedig egyáltalán meg sem betegedtek.

Az idei influenzazajrárvány hasonló, bár némileg enyhébb lefolyású a két évvel ezelőtti úgynevezett ázsiai influenzánál. Megállapították azt is, hogy az idei járvány is „ázsiai” természetű, ugyanis az A¹ vírus okozta. Az egészséges felnőttek általában eddig könnyen vérszékelték át a vírus okozta megbetegedést. Az ötven éven felüli, idősebb korosztályból azonban sajnos többen meghaltak a betegség következtében.

Már kevesebb a megbetegedés

A több hete tartó influenzazajrárvány most már az orvosi statisztikák szerint csökken, az utóbbi egy-két napban már kevesebb megbetegedés fordult elő. Valószínű, hogy március közepéig megszűnik az influenzazajrárvány, s utána már csak szörvényszerű megbetegedések fordulnak elő. A Közegészségügyi és Járványügyi Állomás orvosai azonban továbbra is kéri a lakosságot, hogy a köhögő, náthás emberek, de még az egészségesek is, még néhány hétig ha mód van rá, kerüljék a tömeges összejöveteleket. Ilyen szempontból rossz volt a napokban megrendezett seregszemléje az ipari tanulóknak, éppen a legnagyobb járvány idején, mert a Szegeden tartózkodó mintegy 600 fiatal közül sokan betegedtek meg. Nagyon körültekintéssel ezt el lehetett volna kerülni.

Horvati Lászlóné

Tanácskozás a növényvédelem soron levő gyakorlati feladatairól

A növényvédő állomások megyei igazgatóságának vezető szakemberei, valamint az érdekelte minisztériumok, tudományos és szakoktatási intézmények küldöttjeinek részvételével szegedi kényszerű növényvédelmi tanácskozás kezdődött a Földművelésügyi Minisztériumban. Nagy Bálint, az Országos Növényvédelmi Szolgálat igazgatója beszámolójában ismertette a növényvédő állomások és a növényegészségügyi zárszolgálat múlt évi munkájának eredményeit, elemezte az egyes kártevők és növénybetegségek elleni újabb védekező eljárások, kísérletek tapasztalatait, a gépesítésben

és a növényvédelmi szakderek képzésében mutatkozó előrehaladást.

A beszámolóit vita követte. (MTI)

Kitüntetés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Beck István rendkívüli követnek és meghatalmazott miniszternek a munkásmozgalomban kifejtett több évtizedes munkássága elismerésül, 50. születésnapja alkalmából a Munka Érdemrend kitüntetés adományozta. A kitüntetést Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke nyújtotta át. (MTI)

Meghalt Csányi Mátyás, a szegedi származású erdélyi zeneszerző

Március 6-án Aradon, 77 éves korában elhunyt Csányi Mátyás zeneszerző-karmester. Csányi Mátyás Szegeden született és gazdag munkásságának nagy része is ehhez a városhoz fűzte. Budapesti és bécsi tanulmányai után, 24 éves korában már a fővárosi népművelési karmestere volt a tehetséges fiatal muzsikusként. Később a szegedi színházhoz került. Szülővárosának színházánál eltöltött éveit alatt bontakozott ki zeneszerzői tevékenysége. Szegeden mutatott be Zola regényéből írt Péter abbé című operáját, amelyet azonban egyházzellenes tendenciája miatt a reakciós hatóságok levették a műsorról. Jókainak Az aranyember című

regényét is operává dolgozta fel, szövegkönyvét szintén maga írta. Kolozsvárott mutatott be sikerrel. Komponált oratóriumot és operát, amelyeket országsszerte sikerrel játszottak. Csányi Mátyás a Tanácsköztársaság idején Szeged kulturális életében vezető szerepet játszott és Juhász Gyulával, Mórá Ferencel együtt vett részt fontos kulturális kezdeményezésekben. A munkásság részére hangversenyeketszerveztet. A Tanácsköztársaság bukása után a fehér terror elől Erdélybe menekült és ott folytatta tovább művészi munkáját, nyugalombavonulását. Aradon temetik.

Hírnök Ogyesszáról

Szegeden „szinkronizált” kisfilm szovjet testvér városunk életéről

Kedves meglepetésben részesülnek néhány nap óta a szegedi Szabadág Művészeti csoportjai. Az előadás kísérő-műsoraként szovjet testvér városunkkal, Ogyesszával ismerkedhetnek.

A mintegy húszperces, színes, hangulatos film bemutatásának történetét is érdemes megemlíteni. A két város közötti kölcsönös kapcsolatok, delegációsutak eredményeként ajándékozta Szegednek ezt a filmet az ogyesszai pártbizottság és tanács vezetősége. Viszonylag mi a „Viszontlátásra, Szeged!” című kisfilmünket adtuk, amelyet nagy érdeklődéssel követnek a mutatók be Ogyesszában. A szovjet film szegedi bemutatója azonban akadályba ütközött, mivel a demondószöveg természetesen orosz nyelven hangzik el. A nehézségen azonban dícséretes ötlettel segítt a Szegedi Idegenforgalmi Hivatal és a Szegedi Orvostudományi Egyetem idegennyelvű lektorátusa. A lektorátus vezető nyelvtanára, Fülöp János nemcsak lefordította az elhangzó magyar szöveget, hanem magnetofonszalagra rögzítette a magyar megfelelőjét, s így most már semmi akadály sem volt a vetítésnek. Igaz ugyan, hogy néhol kissé lemarad a szöveg ennél az első szegedi „szinkronizált” kisfilmmel, de így is igen dícséretes és

főként meghozta a várt sikert az odaadó igyekezet.

Ami pedig magát a filmet illeti megismerjük belőle nagy részletekben a városunkat, Ogyesszával, a múltját, történetét, s főként embereit, lakóinak munkáját, életét. Láthatjuk a híres Patyomkin-lepcsőt, amelyen az egykori páncélos hős matrózainak és a felkelő ogyesszai proletároknak a vére folyt azért a boldog jövőért, amelyet ma békés családok sokasága élvez itt. S járunk a csodálatosan szép Fekete-tenger partján, a messzibe nyúló strand játszótere fölé, ahol a tavóli, hosszú hónapok hajóútjáról visszatérő tengerészek között. Bepillantunk a világhírű Filatov intézet terméibe, ahol oly sokan nyerték vissza szemük világát. Járjuk a széles, fákkal, virágokkal díszes utcákat, izelítők kapunk a balettszínház előadásából, a matrózklub életéből, az üzemek, laboratóriumok érdekes világából egyaránt. S a turistacsoportokat látva önkéntelenül is eszünkbe jut, hogy nemcsak a szegedi különvonal turistái is ilyen kiadványt érdeklődéssel rojálják majd e látképek, eleven forgalmú, kedves város utcáit.

Adáig is örömmel fogadták előhírnök Ogyessza kitarulkozó szépségéből és film, amely máris maradandó emlékekkel látja be magát mindannyiunk szívébe.